

FOGLALJUK EL A FÖLDÜNKET!

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2025. április 27.

Ma egy olyan üzenetet hoztam, ami részben kapcsolódik a múlt vasárnapi ünnepi üzenethez, de egy kicsit tovább lépünk, más szempontokat fogunk megnézni. A múlt vasárnap is ugyanezzel az igesorral kezdtem, csak most egy kicsit más megvilágításban, más fókusz szeretnék adni a mai üzenetnek. Én hiszem és tudom, hogy ez a mai üzenet nagyon sokunknak, sokatoknak lesz hasznára, mert az Ige folyamatosan épít bennünket. Az Igéből folyamatosan új és új kijelentéseket kapunk. Az Ige folyamatosan szól hozzánk és a fontos, hogy kijelentést vegyünk és növekedjünk az életünk minden területén.

Isten szeretné azt, hogy amit Ő megszerzett, a teljességet, azt mindenki birtokolná is, úgyhogy azt a címet adtam a mai tanításnak, hogy: *Foglaljuk el a földünket!* El kell foglalni a földünket! Hogy miért ez a cím? Hiszem, hogy a tanításból majd ki fog derülni, hogy mit kell elfoglalnunk, vagy mit kell tennünk. Jézus nem tett meg mindent? De igen, Jézus mindent elvégzett. Meghalt helyettünk, meghalt értünk, de innentől kezdve a keresztény élet, amit nagyon sokan úgy élnek meg és úgy gondolják, hogy ez egy rózsaszín köd, Jézus megtett mindent, én hívővé lettem, Isten most már cselekszik az életemben, hátra lehet dőlni a fotelben és Isten majd mindent megcsinál helyettem.

Ha valakik ezt így gondolják, akkor van egy rossz hírem, hogy valóban Krisztus meghalt értünk, elvégezte, bevégezte a munkát, de vannak olyan dolgok, amiket Isten nem fog elvégezni helyetted. A világban is van egy olyan mondás, hogy: „Mindent érted, de semmit sem helyetted.” Ez is a mai üzenethez illik egy kicsit, hogy hogyan éljük meg a gyakorlatban hitünket. Vannak emberek, akik lefestettek maguknak egy rózsaszín ködöt, hogy innentől kezdve most már dolce vita, édes élet, minden gyönyörűséges lesz! Valóban gyönyörűséges, hiszen van egy olyan élő reménységünk, ami a pogány embernek nincs. Megszabadított Isten bennünket a halálfélelemtől, üdvösséget szerzett nekünk és akkor keresztények pár év múlva kérdezik, hogy akkor miért nem jön a gyógyulás? Miért nem bővülök én? Hiszen Jézus ezt megszerezte. Hol vannak mindezek az áldások? Hát hol van Isten? Hát mit csinál Isten, hogy ez még nem lett igen és ámen az én életemben?

Ma ebben szeretnék egy kis kiigazítást és egy kis gyakorlati bölcsességet adni, mert megvan a mi részünk is abban, hogy mindezek az életünkben beteljesedjenek. Tehát ezek nagyon fontos részek. Az Újszövetség és az Ószövetség is egyaránt hirdeti, hogy Isten a maga részét elvégezte. A szabadulást, a megváltást, a gyógyulást, az áldást Ő már elkészítette a számunkra, de a föld elfoglalása, a gyógyulásban való megmaradás, a bőség kiáradásának a megélése már a mi felelősségünk. Nézzük meg a 105. zsoltárt még egyszer, a múlt héten is ezzel kezdtük:

Zsoltárok 105,37–45.

37. És kihozá őket ezüsttel és arannyal, és nemzetségeikben nem volt egy beteg sem.

430 éves fogságból jöttek ki, a világ fogságába kerültek, Egyiptomba és Isten kiszabadította őket, rabszolgák voltak. Beszélő, élő szerszámok, a semmitől is kevesebbük volt, még a saját életükkel sem ők rendelkeztek, hanem a gazdáik és mégis Isten, amikor megszabadította őket, akkor Isten egy természetfeletti csodával hozta ki őket Egyiptomból. A nincstelen, még a saját életükkel sem rendelkező embereket is Isten megáldotta és gazdagon hozta ki őket és még beteg sem volt köztük. A következő kérdés merül fel bennem: mit gondoltok, ez az állapotuk megmaradt innentől kezdve örökre? Látjuk, hogy alig telt el egy kis idő és ez az állapot megváltozott. Menjünk csak tovább, a 38-as versről olvasom:

38. Örült Egyiptom, mikor kijövének, mert a tőlük való félelem megszállta őket.

Mit végzett Isten? Megrettentette az ellenséget. Tehát kijönni nekik kellett, nekik kellett bátorságot venni, hogy összeszedjék a cókmojkukat és elinduljanak, annak ellenére, hogy micsoda fenyegetettség volt az életük felett, de Isten foglalkozott az ellenséggel, Isten megrettentette az ellenségeiket.

39. Felhőt terjeszte ki, hogy befedezze őket, és tüzet, hogy világítson éjjel.

Isten megtette azt, amit az ember nem képes megtenni. Ugyanez van az újszövetségi megváltásunkban is. Ők nem voltak képesek megszabadítani magukat, sőt megvédeni sem volt lehetőségük. Nem tudom, láttál-e már pusztát? A puszta az puszta. A sivatag az sivatag. Ott nem lehet elrejtőzni, nem lehet elbújni, tehát ha utánamegy a sivatagba az ellenség, akkor elkapja őket, de Isten arról is gondoskodott, nappal eltakarta őket felhőoszloppal. Legfeljebb nézte az ellenség: Hú, de alacsonyan van az ég! Hát nem tudták, hogy ott abban éppen Izrael csapata vonul, nem kis tömeg, hanem körülbelül kétmillió ember. Éjszaka világított nekik, hogy lássanak. Tehát Isten elvégezte a maga részét. Ezt ők nem tudták volna megtenni maguktól soha. Semmilyen fizikai lehetőségük nem volt arra, hogy szabaddá váljanak. Isten útközben is gondoskodott róluk.

40. Könyörgésükre fürjeket hozza, és mennyei kenyérrel elégítette meg őket.

41. Megnyitotta a kősziklát és víz zúdula ki, folyóként futott a sivatagon.

A sivatagra nem az a jellemző, hogy van víz és főleg nem úgy, hogy valaki ráüt a kősziklára és folyik a víz. Tehát ezek tényleg természetfeletti dolgok, amiket Isten végzett a néppel.

42. Mert megemlékezett az Ő szent ígéretéről és Ábrahámról, az Ő szolgájáról.

Miért hozta ki őket? Mert olyan jók voltak? Nem, hanem mert Isten megígérte és Isten nem üres ígéretető, hanem tartja a szavát, amit megígért, azt Ő megcselekszi. És megtette. Nem óértük, hanem az Ábrahámnak tett ígéret miatt és az eskü miatt, amit tett.

43. Kihozá azért az Ő népét örömmel, és az Ő választottait vigassággal.

Örömmel és vigassággal jöttek ki. Amikor újjászületünk, amikor egy új szellemet kapunk, akkor a Szellem gyümölcse az önmagában a szeretet, a második az öröm. Tehát az öröm része kell, hogy legyen a hívő életének, mert benne van. Az öröm része a mi keresztény hitünknek, hiszen Isten szelleme van bennünk. Bennünk van a szeretet, az öröm, a békesség, a béketűrés, a szívettség, a jóság, a hűség, a szelídség és a mértékletesség. Tehát ezeknek a gyümölcsöknek meg kell érni, ennek a magja benne van az emberben és amikor valaki újjászületik, akkor valószínű, hogy ebből még nem sok minden látszik benne, hanem egy újjászületett személy lesz. Tehát kihozta őket vigassággal.

44. És nekik adá a pogányok földjét, és öröklék a népek fáradságos szerzeményét.

Kaptak egy földet, ahova visszamehettek, amely eredetileg is az ő földjük volt. Onnan jöttek ki. Alig több, mint egy tucat ember jött csak el és visszafele már ment közel kétmillió ember. Isten gyarapította, megsokasította őket és most vissza akarja vinni őket a földjükre. Itt is sok kérdés felmerülhet: miért kellett ezért 400 évet várni? Közben azt a földet belakták a pogányok. Isten foglalkozott a pogányokkal is, van erre utalás a Bibliában, hogy addig nem mehetek vissza, míg az emoreusok ideje le nem telik. Biztos Isten foglalkozott velük, nem ír le mindent a Biblia, nem tudunk mindent ezzel kapcsolatban, de egy a lényeg, hogy őket visszavitte arra a földre, ami az ő földjük és itt van:

45. Azért, hogy megtartsák az Ő rendeleteit és törvényeit megőrizték. Dicsérjétek az Urat!

Egy kicsit kielemeztem ezt az egészet. Párhuzamot von az Ószövetségben és az Újszövetségben abban, hogy Isten a szabadítást maga végezte el, de a földet neked kell elfoglalni és a földet neked kell birtokba venni és neked kell uralni. Isten ezt már nem fogja megtenni egyikünk helyett sem. Tehát három fő pont van. Isten kihozta őket gazdagon és egészségesen, ez az első. Megfélemlítette az ellenséget, legyőzte az ellenséget, felhővel védelmezte őket. Enni adott nekik, táplálta őket a pusztában. Adott mannat, jöttek a fürjek is, majd még erről lesz szó. Inni adott nekik. Tehát gondoskodott róluk. Mit gondoltok, mindez meddig tartott? Nagyon érdekes, mert amikor beléptek az ígéret földjére, amit Isten megígért nekik, akkor azt olvassuk, hogy megszűnt a manna. Kész, nincs tovább manna. Ez a ti földetek, innentől kezdve gondoskodjatok magatokról! Innentől kezdve ez a természetfeletti ellátás megszűnt.

Most vonjunk egy kis párhuzamot itt a keresztény hívő életünkkel. Igen, valaki jön az Úrhoz és Isten megszabadítja, akár meggyógyul hirtelen egy betegségből. Nagyon sokan vagytok itt, akiket Isten meggyógyított. Imádkozott érted valaki, a pásztor, vagy valaki más, teljesen mindegy, mert Istené a dicsőség. Meggyógyított, kihozott, kiszabadított téged és ezt Isten megteszi természetfeletti

módon, mint ahogy megtette velük is. A következő, hogy megemlékezett az ábrahámi szövetségről. Isten megígérte a Megváltót és, hogy a pogányok is bemennek, a pogányok is megkapják az ő földjüket. A mi földünk az üdvösség földje és nekünk ezt birtokba kell venni teljesen és meg kell maradnunk abban, hogy azt az állapotot megtartsuk és megőrizzük. Miért hozta ki őket? Azért, hogy megtartsák az Ő rendeleteit és törvényeit és dicsérjék Őt. Nagyon érdekes, hogy azért hozta ki őket, mert ebből Isten akar dicsőséget venni. Isten nem adja a dicsőségét. A földet, a gazdagságot az Úrtól kapták, de nekik kellett bemenni és nekik kellett kiűzni az ellenséget. Isten már nem űzte ki az ellenséget, pontosabban Ő rettentette meg az ellenséget, velük volt, de fizikailag nekik kellett felvenni a harcot. Be kellett menniük, át kellett menniük a Jordánon. Azt már Isten nem tette meg helyettük, nem fogta és nem emelte át az egész csapatot a Jordánon.

Megtehetette volna? Meg! De nekik előtte be kellett lépniük a Jordánba, a papoknak, akik vitték a frigyládát. Isten csak akkor állította meg a Jordánt. Nekik hittel cselekedni kellett. Le kellett rombolni Jerikó falait, ott is hittel kellett cselekedni. Egy nagyon érdekes haditerv, körbe kellett járni a papoknak a frigylárával. Az ellenség biztosan nézte őket, hogy vajon mi lelte őket? Mi történt? Nem értette a pogány világ. Ők pedig egyszerűen azt tették, amit Isten mondott. Furcsa egy haditerv és egyszer csak leomlottak Jerikónak a falai. Ez a mi Istenünk. Néha olyan dolgokat mond és olyan dolgokat kér tőlünk, hogy mi nem értjük a fizikai agyunkkal, nem tudjuk felfogni és nem lehet tudományos tételekkel és kísérletekkel alátámasztani. Nagyon sokszor gondolkodtam el, most már a közel harminc év alatt, hogyan lehetséges, hogy valakire rátesszük a kezünket, imádkozunk és meggyógyul? Ezeket a dolgokat egyszerűen nem értjük, de nekünk nem is kell érteni. Nem kell mindent érteni. Lehet, hogy nem értesz az elektromossághoz, de tudod, hol van a villanykapcsoló, felkapcsolod és világít. Valaki ezt így tervezte meg, tudja, hogy miért világít és miért nem világít.

Ugyanez a helyzet Isten Igéjével kapcsolatban is. Meg kell tennünk, amit Isten mond. Lehet, hogy az agyunknak bolondságnak tűnik, mint ahogy ezt írja is az Ige. „Mert az Isten beszéde bolondság azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk, Isten ereje.” A Korinthusiakhoz írt első levélben olvassuk mindezt. Itt is ez a lényeg, hogy Isten ezt megtette. Az Ő terve nem a pusztaság volt. Az emberek számára Isten terve nem a pusztaság volt. A cél az volt, hogy bemenjenek az ígért földjére, bemenjenek a Kánaán földjére, ahol biztosítva volt a teljes ellátásuk. Isten meg akarta áldani őket. A Bibliában mégsem ezt látjuk. Ekkor megkérdézhették volna a pusztában, hogy hol van Isten? Ugyanezt tesszük mi is. Mi is birtokba vehetjük az ígért földjét akár heteken belül, de tartózkodhatunk a pusztában húsz, harminc, vagy akár negyven évig is. Ugyanez a helyzet az újszövetségben is, hogy az Isten terve nem a pusztaság volt. Az egészségüket az Úr adta vissza, de nekik kellett fenntartani. Isten gondoskodott az ellátásról.

Nagyon sokan úgy gondolják, hívő keresztények, hogy nekünk a testünkről abszolút nem kell gondoskodni, mert mi hívők vagyunk és, hogy az Ige működik. Igazatok van, az Ige működik és azt mondjuk, hogy majd Isten gondoskodik, majd Isten helyre rakja az egészségünket, nekünk az égvilágon semmit nem kell ezért tennünk. Mehetünk nyugodtan mérgezni magunkat, fűjni a füstöt, szívni a cigarettát. Emiatt nem fogsz a pokolba menni. Akkor sem, ha esetleg valaki túl alkoholizálja magát, vagy pusztítja a testét – a világ ezt úgy mondja, hogy égeti a gyertyát mind a két végéről. És úgy gondolják sokan, hogy nem kell ezért nekik tenni semmit. Tény, hogy nem fog ezért senki a pokolba menni, Isten nem haragszik ránk, a mennybe fogsz menni, csak sokkal előbb, mint kellene, lehet, hogy tíz-húsz évvel előbb.

Ezeket a dolgokat nem fogja Isten megtenni helyetted. Isten nem fogja helyetted eldobni a cigarettát, Isten nem fogja elhagyni helyetted a káros szokásaidat, Isten nem fogja elhagyni az önpusztító munkádat helyetted, ezeket neked kell megtenni. Most döbbenet néztek rám, lehet, hogy valami újat mondtam valakinek, de ez az igazság. Vannak dolgok, amiket nekünk kell megtenni. Mit csináltak az izraeliek ezekkel a fürjekkel? Ez engem nagyon érdekelt és meg is kerestem a Bibliában. Sokan azt mondják, hogy nem számít, hogyan élünk, nem számít, hogyan bánunk a testünkkel. Ez egy hazugság! Bocsáss meg, de ez egy önbecsapás! Becsaphatod magadat, de vannak dolgok, amivel nekünk foglalkozni kell. Ha te pusztítod saját magad, de közben azért

imádkozol, hogy Isten gyógyítson meg, akkor valahol valami nincs rendben és valahol ellentmondásba kerültél magaddal.

A testünk az Isten Szellemének a temploma. A templomot kinek kell karbantartani? Neked! Isten nem fog helyetted egészségesen élni, Isten nem fogja helyetted bevenni a vitamint, vagy az orvos által felírt gyógyszert, mert olyan helyzetbe kerültél. Isten nem fogja ezeket helyetted megtenni. Kinek kell megtenni? Ez a mi részünk. Miután így élünk, megyünk panaszkodni Istenhez, hogy „Uram, gyógyíts meg, miért nem jön a gyógyulás?” Azért, mert közben pusztítod saját magad. Egy fizikai testben élünk és a fizikai dolgok hatással vannak ránk, mert ez egy fizikai test. Vannak dolgok, amiket nem lehet elszellemiesíteni. Az tény, hogy Krisztus sebeiben meggyógyultunk, de ezt az igazságot érvényesíteni kell a testünkben. Emlékszem még azokra az időkre, amikor harminc évvel ezelőtt sok kezdő karizmatikus hívő volt és ha valaki azt mondta, hogy ő bevette a gyógyszert, akkor elűzték a gyülekezetből, mondván, hogy „Fúj, te hitetlen, te ilyen meg olyan! Hogyhogy te gyógyszert veszel be?”. Ez nem a hit. Ezt úgy hívják, hogy ostobaság! Hál’ Istennek az Úr ezeket a gyerekbetegségeket most már kinevelte a gyülekezetből. Még egy példát említek. Ha valaki vitamint szedett, neki olyat mondtak: „Te nem bízol Istenben? Te a vitaminban bízol, az orvosban meg a gyógyszerben?” Ezek ostoba kárhoztatások és látjuk azt, hogy emberek idő előtt mennek el, mert alultápláltak, nem foglalkoznak a saját testükkel. Ezek most fizikai dolgok, amiket említek. Erről van szó a Bibliában és az Igében is. „Ha a testet nem táplálod, a lélek elszáll” – van egy ilyen mondás. Elmegy, otthagyja, mondván: „Nem lakom itt tovább, nem gondoskodik a gazdája a házáról, én ilyen házban nem lakom tovább.” – és hazamegy.

Ezek nagyon gyakorlati dolgok és lehet, hogy egy kicsit furcsán hangzik, de ez a helyzet. A feleségem nagyon szereti hallgatni Joyce Meyert és én is nagyon szívesen meghallgatom. Viszont sokan nem szeretik, több okból: mert nagyon sikeres szolgáló és ráadásul még nő is. Sokaknál ez kiveri a biztosítékot. Szerintem fantasztikus és én nagyon nagyra értékelem a szolgálatát. Egyszer megyek le és a feleségem éppen nézi egy tanítását és szól a tévéből Joyce Meyer: „Annyi eszed legyen legalább, hogy valami vitamint szedjél!” Mondom: „Mit nézel, Dórika?” Azt mondja, Joyce Meyert! Értsétek meg, hogy azért szeretik annyira, mert gyakorlatias és valakinek el kell mondania az embereknek, hogy figyelj már oda a testedre! Nem lehet túlerőltetni, nem lehet túlhajtani, kell, hogy aludjál, kell, hogy pihenjél és néha menj el nyaralni is! Tedd meg azt, amit meg kell tenni és add meg, amit meg kell adni a testnek! Legyen ennyi bölcsességed! Ehhez Istentől kell kérni bölcsességet.

Tovább haladva, nézzük meg ezeket a fürjeket, mert ez engem nagyon érdekel. Mi volt a problémájuk ezeknek a drága Izrael szentjeinek? Utaztak a pusztában, ami nem egy jó hely és pénzt sem sokat tudtak költeni. Butik nem volt, de a ruhájuk negyven évig elég volt, Isten erről is gondoskodott, hogy ne kelljen vásárolni, se a cipőjük, se a ruhájuk nem kopott el. Ezenfelül kaptak enni is. Isten mannát küldött nekik. Abban a mannában Isten odaadott mindent nekik, ami a fizikai testük fenntartásához és ellátásához szükséges volt, de fellázadtak, mert unták a mannát, pedig írja a Biblia, hogy finom és édes volt. Nem szabadott nekik többet szedni, csak az aznapit. Hétvégén szedhettek többet, hogy szombatra is elég legyen, mert akkor nem romlott meg. Isten táplálta őket. De mit csinált a nép? Elkezdtek emlékezni, visszalapoztak a memóriájukban és elfelejtették már a korbácsütéseket, a sanyargatást, már csak a mézes dinnyére emlékeztek, meg a húsos fazékra. Persze, lehet, hogy csak messziről látták, vagy az illatát érezték csak a húsnak, mert nem hiszem, hogy túltáplálták őket az egyiptomiak. És kérdezték, hogy „Isten, miért nem adsz nekünk húst?”. Az Úr erre küldött nekik fürjeket. De mi történt ezekkel a fürjekkel? Túlettek magukat belőlük.

Ebben van egy üzenet: ha az ember túleszi magát, az sem használ a fizikai testének. Bizony kell, hogy legyen egy kicsi önfegyelmünk. A mértékletesség a kilencedik gyümölcs. Nem tudom, miért került utoljára az a gyümölcs. Lehet, hogy ez érik be a legnehezebben. Az embert néha elkapja a mohóság. Sosem felejttem el, egy nagyon aranyos történetet mesélek el nektek. Tóth Jenő barátommal jártunk evangelizálni, segítettük Jim pásztor szolgálatát. Jim nagyon szerette a fagyit, aki járt vele szolgálni. Azt mondta, persze viccelődve, hogy nem lehet jó szolgáló az, aki nem eszik meg egy rendes adag fagyit. Mi azért nem akartunk lemaradni és Jenő barátommal hozzáfogtunk a

fagylalthoz. A feleségem meg akart minket fegyelmezni és mondta: „Meg kell feszíteni a hústestet!”. Jenő barátom eszi a fagyit, majd ezt mondja: „Hát, feszítem, feszítem, de már többet nem tudok enni!” Ez egy nagyon vicces kis történet, de nem így kell megfeszíteni a testet. Mi ekkor még nagyon kezdő hívő keresztények voltunk. Az izraeli néppel ugyanez a helyzet, túlették magukat fürjekkel. És mi történt? A 34-es vers azt mondja:

4Mózes 11,34.

34. És elnevezék azt a helyet Kibrót tavának: mert ott temeték el a mohó népet.

Látjátok, hogy a fizikai dolgok hatással vannak ránk? Ez csak egy példa a Bibliából. Aztán mondhatnék még, ami így hirtelen eszembe jut, az Efézusi levélben van az ötödik részben. Ki is keresem, bár ott a házasságról beszél az Ige. Azt mondja:

Efézus 5,29.

29. Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is a Gyülekezetet;

Tehát írja a Biblia, hogy a testünket nekünk kell nem túltáplálni, nem kell alultáplálni, hanem táplálgatni, ahogy az Úr táplálja a Gyülekezetet. Tehát benne van, sok minden el van rejtve az Igében. Akkor még ide hozhatnám, ami így gyorsan eszembe jut az a Róma 14-ben van. Ott is beszél az evésről és az ivásról, de mondjuk más oknál fogva, hogy ne kárhoztassuk a másikat, ha eszik, ha iszik, hanem tényleg figyeljünk oda.

Róma 14,10. 22–23.

10. Te pedig miért kárhoztatod a te atyádfiát? avagy te is miért veted meg a te atyádfiát? Hiszen mindnyájan odaállunk majd a Krisztus ítélőszéke elé.

22. Tenéked hited van: tartsd meg magadban Isten előtt. Áldott, aki nem kárhoztatja magát abban, amit helyesel

23. Aki pedig kételkedik, ha eszik, kárhoztatva van, mert nem hitből eszik. Ami pedig nem hitből van, bűn az.

Itt arról beszél, hogy az ételért meg italért ne kárhoztassuk a másikat, hogy miért vegetáriánus, miért eszik húst, miért nem eszik húst. Tehát nem erről szól a történet. Jakab levél is ír egyébként erről, ha valaki kárhoztatja a másikat, hogy nem eszik húst, vagy eszik, nem erről van szó, hanem arról beszél az Írás, hogy a fizikai testünk táplálása és a gondozása befolyással van a fizikai életünkre.

Pál apostol írja, hogy egy romlandó testben élünk. Ez nem egy romolhatatlan test, ami most nekünk van. Gondoljatok bele, hogy az emberek ápolják az autójukat, a kis háziállataikat, a kedvenceiket, ez teljesen rendben van. A múltkor hallgattam egy állatorvost, egy kutatóorvost és megdöbbenő dolgot mondott. Azt mondta, hogy a kutya- meg a macskaeledelben több tápanyag van, mint amit az emberek elfogyasztanak ma. Szóval ez döbbenetes dolog. Tehát oda kell, hogy figyeljünk. Amikor a pusztában vándoroltak, amikor táplálkoztak, akkor még a vegyipar nem házasodott össze az élelmiszeriparral, abban a helyzetben nem lett belőle egy torzszülött, de ma bizony oda kell figyelnünk.

Ezt csak azért szeretném mondani, a lényeg az, hogy fizikai szinten is oda kell, hogy figyeljünk magunkra. Kedves keresztények, ezt értsük meg! Kell mozogni! Ha egészségtelen életmódot élsz, akkor előbb-utóbb a test azt mondja, hogy elég volt belőled, nem gondoskodtál rólam megfelelően! Ezért van az, hogy néha nem jön elő az egészség, néha az emberek alultápláltak, rossz minőségű ételeket fogyasztanak. Ezek befolyással vannak az emberre. Akármennyire hívők vagyunk, akármennyire keresztények vagyunk, erre oda kell, hogy figyeljünk!

Ez egy nagyon-nagyon fontos rész. Krisztus meggyógyított bennünket, ez igaz és ne érezd magad kárhoztatva, ha erre odafigyelsz, sőt, ha nem figyelsz oda, akkor előbb-utóbb fog jönni a nyomorúság és a romlás. Lehet, hogy egy kicsit változtatni kellene az embernek az életmódján! Ezt fizikai szinten nem fogja Jézus megtenni helyettünk. Nem fogja Isten megtenni helyettünk. Nekünk kell megtenni.

Ezt azért szerettem volna elmondani. Bármennyire is hitben járunk, mi is hitben járunk, Istenben bízunk, Isten a gyógyító, de nekem meg kell tennem a magam részét. Hitben fogyaszd el azt az ételt!

Mindig áldjuk meg, mielőtt elfogyasztjuk az ételünket és ha muszáj gyógyszert szedned, akkor ne kárhoztasd magad, vedd be! Áldd meg a Jézus nevében és kapd be és minél előbb hagyd el, hogyha lehet, de ennyi. És főleg ne kárhoztasd a másikat, ez egy ostobaság.

Nagyon sokan mentek idő előtt a mennybe azért, mert elmentek egy műtetre és nem kellett volna és nagyon sokan mentek a mennybe, mert el kellett volna menniük a műtetre és nem mentek el. Egy fizikai testben élünk és hálát adunk Istennek a tudományért, hogy tényleg egyre fejlettebb az orvostudomány és bizony van, hogy az orvosoknak kell segíteni rajtunk. Megáldjuk őket és hálát adunk Istennek értük, neked meg Isten adjon bölcsességet, hogy te mit csinálj. Tőlem ne kérdezd meg, mert én nem tudom megmondani, de Isten meg tudja mondani, hogy neked mi az, amire szükséged van és mi az, amire nincs szükséged. Tudom, hogy ezek kényes témák, de egyszer beszélni kell róla és szeretném, hogy tényleg bölcssek legyünk. Kértem az Urat, hogy segítsen, hogy ezt úgy adjam át, hogy jól értsétek, hogy az igei alapokat megtartsuk.

Rövid összefoglalás a történetről, a kivonulásról. A nép panaszkodni kezdett, hogy unják a manát és húst kívántak. A kívánság egyébként nagyon sok rossz helyre tudja elvinni az embert. Most az egészségről beszélek és mindjárt következik a pénz meg az anyagiak is. Ott is sok mindent tehetünk amiatt, hogy valaki ne menjen tönkre. De maradjunk csak egyelőre ennél. A kívánság sok mindenre el tudja vinni az embert. Az érzéki ember nem foghatja meg Isten Szellemének dolgait, mert bolondságok néki. Ha a kívánság vezet téged, akkor nem te uralod a földedet, hanem a kívánság ural téged. A kívánság nagyon nagy úr tud lenni, hogy megkíván valaki valamit.

Ott van Nábót szőlője, például. Jezabel idejében Izrael királya megkívánta Nábót szőlőjét és ez olyan helyre vitte, hogy oda lett a királysága és Jezabel is ítélet alá került. Megölték Nábótot, mert valaki megkívánta a szőlőjét. Az, hogy ne kívánd, ez egy bibliai figyelmeztetés, az Ószövetségben ez törvény volt, de a hústest kívánsága bele tud vinni bennünket sok mindenbe. Bizony, ha a kívánság ural téged és nem tudsz ellenállni ennek, annak, vagy amannak, akkor nem te uralod a földedet, hanem az a kívánság ural téged. Tehát vannak kívánságaink. Nem baj, Isten adta ezt valami miatt, de nekünk kell kordában tartani, nekünk kell irányítani a dolgunkat, nekünk kell venni az irányítást az életünk, a földünk fölött, a testünk fölött.

Egyszer egy alkoholistaért imádkoztunk és meggyógyult. Egy kocsmában prédikáltam, ezt sosem felejttem el, Kesztlöcön volt. Egy kocsmában kaptunk helyet, ott szolgáltunk, ott prédikáltunk és volt, aki már ott túlelgette magát a korsóval és láttuk, hogy ahogy imádkoztunk érte, kijózanodott. Elfogadta az Urat. A feleségemmel is történt egy ilyen dolog, ott is volt egy alkoholista, aki elfogadta az Urat, a kocsmában osztogatta a Jézus képet, terjesztette az Evangéliumot. De mi a helyzet a hústestével? Ő továbbra is kívánta az alkoholt, megivott naponta jónéhány sört. A hústest ugyanúgy kívánta a hús meg a harminc sört.

Tehát ő itt hatalmat kell, hogy vegyen és ez tudom, hogy nem könnyű dolog, de itt jön a segítség. Isten segíteni fog neked abban, amit csinálsz, főleg, amit az Ő vezetésére csinálsz. Láttunk embereket, akik letették a poharakat végleg. Azt mondta, hogy eluralt engem, már nem én vagyok a testem ura, hanem az alkohol, vagy nikotin, vagy a kábítószer.

És akkor azt mondja: Uram segíts! Az Úr kiszabadította és elvette még a kívánságot is. Imádkozzatok, hogy hogyan tudjátok ezt megtenni, kinek a földjén milyen ellenség van. Azt is megnéztem, hogy amikor az ígéret földjére bementek, akkor nem tárt karokkal fogadta őket az ellenség. Volt tíz ellenség. Föl is írtam az igehelyet, az 1Mózes 15,18–21-ig. Nem olvasom föl az ellenségek neveit, mert úgysem értjük, de amikor bement Izrael népe az ígéret földjére, mit gondoltok, azonnal birtokba vették az egész földet? Nem. Le kellett küzdeniük az ellenségeiket.

A te ellenségedet lehet, hogy nem jebuzeusnak hívják, vagy kananeusnak, vagy hitteusnak, vagy akárminek. Lehet, hogy a te ellenséged, amit le kell győzni és ki kell űzni a földedből, azok a káros kívánságok. Lehet, hogy úgy hívják, hogy rossz szokás és nem hitteus. Lehet, hogy úgy hívják, hogy nikotin, amit ki kell űzni a földedről.

Mit gondoltok mikor foglalták el teljesen Izrael földjét? Jeruzsálemből a jebuzeusokat Dávid űzte ki. Krisztus előtt 1250-ben vonultak be az ígéret földjére. Dávid pedig 1000-ben lett király. Ak-

kor a tudomány mai állása szerint az kétszázötven év és még mindig ellenség volt, de nem Isten üzte ki az ellenséget, nekik kellett odamenni. Jeruzsálemet a jebuzeusoktól Dávid király foglalta el. Tehát nekik kellett megharcolni azt a harcot. Ugyanúgy, neked kell elfoglalni a földedet! Neked kell kiűzni a te ellenségedet, ami pusztítja az életedet! Neked kell leszámolni az ellenséggel! Jézus nem fog helyetted leszokni a dohányzásról. Jézus nem fog helyetted egészséges életmódot élni. Ő nem fog helyetted vigyázni a te testedre, amit neked kell megtenni. Persze Ő adja az életet, Ő építi a házat, a testünket is Ő építi, de ha nem teszed meg a helyes dolgokat, akkor bizony elmaradnak az eredmények.

A nép mértéktelenül evett, nem tudtak megállni, a kívánság rabjai lettek. Igen, vannak rossz kívánságaink, vannak rossz szokásaink és mindegyikünknek elég komoly erőfeszítés, amikor ellenállunk az ilyen kívánságnak. Főleg mikor valaki nagyon szereti az édességet és eszébe jut egy torta, akkor igyekszik szerezni egyet minél előbb. Ez nem egy könnyű dolog.

Látom, hogy a dohányosok mit szenvednek. Szeretnének leszokni, de annyira rászoktak, ott van az a kívánság. Én tudom, hogy ez nem könnyű dolog és nem kárhoztatni akarom azokat, akik ilyen helyzetben vannak, hanem hogy kérjenek Istentől segítséget és minden olyan dologtól szabaduljanak meg, ami pusztítja az életüket.

Még van időnk, rátérhetünk egy másik témára is, az anyagiakra. Az anyagiakról, a pénzről nagyon sokat beszél a Biblia. Tetszik, vagy nem tetszik, szükséged van anyagiakra, amíg itt a földön élsz, mert ha nincsenek anyagiaid, akkor nem tudod kifizetni a villanyszámládat, nem tudsz elmenni A helyről B helyre. Sajnos erre egyszerűen szükség van, szüksége van az ellátásra minden embernek. Nézzük meg, hogy mi a helyzet itt az Újszövetségben.

2Korinthus 8,9.

9. Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek.

Ha az egész fejezetet elolvasod, látod, hogy adományokról van szó, hogy gyűjtenek adományokat az elszegényedett gyülekezetnek. Ott az Ige megemlíti, hogy először önmagukat adták az Úrnak. Jézus szegénnyé lett azért, hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodjunk.

Róma 8,32.

32. Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna Vele együtt mindent minékünk?

Tehát azt mondja, hogy a tulajdon Fiának nem kedvezett, Őt mindnyájunkért odaadta. Ha Ő odaadta mindnyájunkért, akkor hogyan kedvezne nekünk? Mit jelent ez? Hogy Istennek akarata, hogy azok az áldások, amiért az egyszülött Fiát adta, amiért Krisztus a kereszten meghalt, azok az áldások az Isten népéhez tartozzanak és ne pedig a sátán uralkodjon az emberek élete fölött.

Jelenések 2,9.

9. Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet, de gazdag vagy; és azoknak káromkodását, akik azt mondják, hogy ők zsidók, és nem azok, hanem a sátán zsinagógája.

Tehát olyan emberek, akik külsőlegesen vallásosak. Bár az Izrael közösségéhez tartoznak, de nem gyakorolják a hitüket, sőt Isten ellenségei némelyek. Ez most nem arra biztat, vagy bátorít, hogy a zsidóság ellen szóljunk, mert a zsidóság Isten kiválasztott népe és Isten gondja az Ő népe továbbra is, nem a mi dolgunk, de azt mondja, hogy a gazdagság nem csupán annyit jelent, hogy milliók vannak a számláidon. Ettől még nem biztos, hogy valaki gazdag, vagy gazdagnak mondható.

Egyszer mondta valaki, hogy mindenki a maga szintjén nyomorog. Tehát a milliárdosnak is megvannak a maga problémái. Lehet, hogy vannak milliárdjai, de nincs áldása a családi kapcsolatain, vagy éppen egy gyógyíthatatlan beteg, ahol nem menti meg a milliója. Tehát a gazdagság nem feltétlenül ez, hanem az, hogy minden megvan és semmi nem hiányzik, a szükségeid be vannak töltve, sőt, még afölött is és akkor innentől kezdve elmondhatod, hogy gazdag vagy.

Vannak Afrikában emberek, hogy igazából még ruhája sincs a gyerekeknek. Na, most mihez képest? Ez egy viszonyítási alap. Mondja Pál, hogy megelégedett legyél azzal, amid van. Becsüld meg azt, amid van és majd Isten fog adni többet is. Pál azt mondja, hogy mindenben megelégedtem. Azt mondja, tudtam bővölködni, tudtam szűkölködni. Tehát nem ezen múlik a dolog. Vannak az em-

bernek olyan életszakaszai, amikor éppen nem rózsás a helyzet és vannak olyan életszakaszok, amikor jól mennek a dolgok. Most elméletileg mindig ilyen életszakaszban kellene lenünk a Biblia szerint, de vannak folyamatok.

Bementek a zsidók az ígért földjére? Igen. Mindjárt gazdagok lettek? Mindjárt azonnal birtokoltak mindent? Egyáltalán nem. Ezt a gazdagságot, amit Isten nekik adott, azt a földet nekik birtokba kellett venni. Van egy folyamat. Step by step. Lépésről lépésre, ahogy mondja az angol.

Van olyan is, amikor ez gyorsan jön. Nézzétek meg Ábrahámot. Sok vita volt az elején erről, hogy ez a gazdagság ez nem kapzsiság? Valaki lehet úgy is kapzsi, hogy nem gazdag. Semmi köze a gazdagsághoz, vagy az anyagi állapotához, hogy ki kapzsi meg ki nem az. Gondoljatok bele, hogy Ábrahámnak nem lett volna gazdagsága. Ki adta neki ezt a gazdagságot? Isten. És miért volt erre szükség? Azért, mert Isten pontosan tudta, hogy Ábrahám a földön él és nem a mennyben és a földön az számít, ha van befolyása, ha van gazdagsága. Voltak anyagi eszközei, tudott befolyással lenni a világra és háromszáz emberrel Isten ott állt mögötte. Istentől kapta ezt a gazdagságot. Mi történt, amikor Lót elvált tőle? Akkor Lót gondba került, elment Szodomába, Gomorába, pedig neki is sok jószága volt. Mi lett Lóttal? Tönkrement, alighogy az élete megmaradt. Még a feleségéből is sószobor lett.

Tehát látjátok, hogy Isten adta neki a bőséget. Aztán meg kellett tenni bizonyos dolgokat ezért Ábrahámnak is. Igen, föl kellett vennie pásztorokat. Föl kellett, hogy építse a vállalkozását, ahogy ezt ma neveznénk. El kellett menni dolgozni. Ez egy másik vesszőparipa, hogy keresztények úgy gondolják, hogy ha ők most már keresztények, nekik most már nem kell dolgozni.

Voltak olyanok itt is, hogy majd Isten gondoskodik rólam. Ülök a fotelban nézem a kedvenc sorozatomat és majd Isten gondoskodik rólam. Hát nagyon tévedsz! Ábrahám helyett Isten nem nyitott vállalkozást. Mezőgazdasági vállalkozást, ahogy ma neveznénk. Jákobnak mit kellett tennie? Jákob is elvette Izsáktól az áldást, ellopta, mert azért Jákob szerette az anyagiakat, tudta, hogy mit jelent az áldás. El kellett menekülnie. Bizony elég komoly árat fizetett a kapzsiságáért, de Isten őt is meggazdagította. Neki is mit kellett tennie? Először is kellett két feleségért dolgozni kétszer hét évet ingyen Lábánnak, aztán meg utána nem akarta elengedni. Találkozott Jákob önmagával Lában képében. Úgyhogy ez a fajta mentalitás ott volt. De mit kellett csinálnia? Őrizte a juhokat. Béres volt, szolgált, dolgoznia kellett.

Isten azt tudja megáldani, amit teszel. Ha nem csinálsz semmit, Isten azt is megáldja. A nullát, ha megszorozod százezerrel, mennyi lesz? Matematikusok, mennyi lesz? Nulla. A semmit, a nullát mindegy, mennyivel szorzod meg, az nulla lesz.

Tehát Jákobnak igenis tevékenykednie kellett és Jákob szorgalmas volt. Józsefet is megnevezhetjük, ő is dolgozott. Potifár házában dolgozott, ő is szorgalmas volt, ő is csinált valamit. Tehát a hitélet nem arról szól, hogy lógatom a lábamat a fotelban és Isten miért nem áld meg engem? Isten nem fog megtenni bizonyos dolgokat helyetted, de a kezed munkáját viszont meg tudja áldani. Ebben van a lényeg, hogy amit teszünk, azt Isten megáldja és oda jönnek az áldások. Jézus nem fog elmenni helyetted dolgozni, hogy neked legyen fizetésed. Igaz? Az egészséggel kapcsolatban is ugyanez a helyzet.

A másik, ami egy nagyon fontos dolog és nagyon sokaknál láttam az elmúlt pár tíz évben, hogy igen, meggyógyultunk az Ő sebeiben, nekünk kell a gyógyulásunkat a valóságba hozni és a fizikai dolgok, még egyszer mondom, nem hatástalanok az életünkre. Azok hatással vannak, igenis befolyással vannak az életünkre. Jézus például nem fogja beosztani a pénzedet helyetted.

Ez a másik, ahol összejön a kívánság ugyanúgy az étkezésnél, mint az anyagi dolgoknál. A kívánság nagyon sok embert tett tönkre. Megláttad a szomszéd új tévéjét, nekem is olyan kell. Megláttad az új autóját, nekem is olyan kell. Na de hát nincs rá pénzem! Nem baj, veszünk föl kölcsönt. Na így lehet eladósodni!

Most nem akarom kárhozottatni azt, aki vett föl kölcsönt valaha. Az én életemnek is volt olyan időszaka, amikor nem értettem ezeket a dolgokat, amikor elköltöttem már azt a pénzt is, amit még meg sem kerestem. Tudjuk, hogy ez hova vezet. Nagyon sokan küzdöttek ezzel is, tudom. Ha van száz-

ezer forintod és százhuszat költesz, előbb-utóbb el fogsz adósodni. Ehhez sem kell nagy logika, igaz? Egyszer még Jim is prédikált erről, emlékszem, nagyon jó üzenet volt, nagyon hasznos üzenet, hogy igen, be kell osztanunk a pénzt.

Mi a helyzet a kölcsönnel? Nagyon jó, amikor megkapod azt a sok pénzt, de van vele egy rossz dolog, hogy vissza kell fizetni és nem csak annyit kell visszafizetni, amennyit felvettél, hanem sokkal többet. Az áldásokban benne van, hogy kölcsönt adsz és nem veszel kölcsönt. Nem azt mondom, hogy probléma, ha valaki valami oknál fogva ilyen dolgot tesz, de amikor valaki a kívánságra, a luxusra költi, vagy valamilyen szuper autót akar venni, mert az tetszik, mert a szomszédnak olyan van, az nem létszükséglet. Nagyon sokan keveredtek így adósságba, elvesztették azt a vagyoniukat is, ami volt nekik. Az embernek efölött is kell lennie bölcsességének. Mert azt gondolták, hogy Isten úgyis majd megáld engem. Keresztényekről beszélek, persze.

Főleg a Covid ideje alatt nagyon érdekes dolgok történtek, amikor becsukták az embereket, egy csomó munkahely megszűnt, vendéglátóságok, szállodások, lehetne sorolni egy csomó mindent és volt a kölcsön. Amíg megvolt a fizetésed, addig tudtad, hogy igen, van a kölcsön, de mi van akkor, amikor egy vis maior helyzet adódik? Bölcsnek kell lennünk ezen a területen is. Amikor arra várunk, hogy Istenem, áldjál meg, akkor birtokba kell vennünk anyagi téren is a földünket. Ami még nem is a miénk, azt ne költsük el, ne verjük magunkat adósságba! Mit mond a Példabeszédek? Hogy a kölcsönnevő szolgálja kölcsönadónak. Így szól valahogy az Írás, most nem akarom megkeresni az igeverset, de a Biblia ad ezzel kapcsolatban is bölcs tanácsokat.

Nem azért készült ez az üzenet, hogy bárkit kárhoztassunk, hanem azért, hogy kérjük Isten bölcsességét az életünk különböző területein. Ugyanúgy az egészségünk területén, az anyagiak területén, mert Isten gondot szeretne viselni rólunk, szeretne bennünket gyarapítani, de ha mi nem vagyunk elég bölcssek, akkor bizony a sátán tesz olyan dolgokat és sokszor nem is a sátán, hanem mi segítünk neki, hogy tönkre tegyen bennünket, mert a gonosz hozza a kívánságot. Sugdossa a füledbe, hogy te keresztény vagy, ha a pogánynak van, akkor neked miért nem lehet? Nekünk nem ez a mérce és nem így gondolkodunk, minket Isten Igéjének és Isten Szellemének kell vezetnie mindenben.

Ha megnézzük az Egyiptomból való kiszabadulást, akkor látjuk, Isten szabadítása nem a végcél volt, hanem az volt a kezdet, hogy elinduljanak egy bővülködő úton. Isten megáldotta őket, amikor engedelmesek voltak. A föld birtokbavétele úgy volt, hogy nekik kellett harcolniuk. Igen, lehet, hogy neked is lesz harcod a hústested kívánságaival, meg valami nyavalyával, amivel megtámadott az ellenség és lesz ezzel harcod. Ki kell üznöd az ellenségedet az életedből, mert a te ellenséged nem Isten, hanem az ördög, aki keresi, kit nyeljen el.

Akkor még ott van a hústest kívánsága, az legalább olyan ellenség, mint az ördög. Mert sokszor ráfogjuk a sátánra, hogy ezt meg azt tette, de nem lehet ráfogni, mert az le van győzve. Ami nincs legyőzve, az a hústested, az a probléma! Egy legyőzött sátán nem tud neked gondot okozni. Jönnek a keresztények, hogy hogyan támadta meg őket a sátán és hogyan tette velük ezt, meg azt. Nem a sátán volt az, hanem a hústested!

A sátán le van győzve, Jézus a kisujjával űzte ki és azt mondta, hogy ti is azt fogjátok tenni. Tehát a legfőbb ellenségünk mindannyiunknak, amivel naponta kell foglalkoznunk, az a hústest és a hústest kívánsága. Mindenki egy hústestben él és mindenkinek vannak rossz szokásai. Mindenkinek vannak káros szokásai, mindenkinek van olyan dolog az életében, amit ki kell igazítani. Ehhez Isten bölcsessége kell, Isten segítségét kell kérni hozzá. Ő bevitte őket az ígért földjére természetfeletti módon és megtartotta őket ott. Amikor azt tették, amit Isten mondott nekik, akkor Isten győzelemre vitte őket. Megígérte nekik a tejjel-mézzel folyó Kánaán földjét, de azt nem adta automatikusan a kezükbe. Ehhez kellett az ő hitük és nekünk is szükségünk van a hitünkre. Isten ad erőt, nem hagy minket feljebb kísérteni, mint ahogy el tudnánk azt szenvedni. Ő megadja a kimenekedést, minden helyzetből megadja, Őbenne kell bízunk, de nekünk ehhez meg kell tennünk a helyes dolgokat. Az ellenséget nekik kellett kiűzniük, ez sokszor hangzott el.

Ez a mai fő üzenet, hogy neked kell birtokba venni és neked kell kiűzni az ellenséget az életedből. A győzelmet az Úr biztosította a számukra, de a harcot nekik kellett megvívniuk. Amikor

bementek a földre, Káleb akkor nyolcvanéves volt már és azt mondta Józsuénak, hogy hadd menjek föl és hadd vegyem birtokba azt a hegyet és kiűzte onnan az ellenséget. Nem azt mondta, hogy ó, én már öreg vagyok, nyolcvanéves vagyok, az ellenség vagy elmegy magától, ha Isten kiűzi, vagy ott marad. Így állt hozzá? Majd Isten megteszi helyettem. Hány drága testvérünk gondolkodik így! Ma szeretném lerombolni ezt a helytelen gondolkodást és fölépíteni azt, ami az Isten bölcsessége és az Úr Igéje. Bizony, tudom, hogy a hústestünkkel a legnehezebb elbánni, mert az vitatkozik, visszafelel. Amikor nem kapja meg a kedvenc tortáját, akkor nagyon tud tiltakozni.

Zsoltárok 105,44.

44. És nékik adá a pogányok földjét, és öröklék a népek fáradságos szerzeményét.

Mi a tanulság? A szabadulás Isten ajándéka, a győzelem az ember hitének és az engedelmes-ségének az eredménye, tehát a hitünk és az engedelmisségünk eredménye. Az Úr végzi a munkát, övé a dicsőség. Miért hozta ki őket a földről? Azért, hogy Neki adják a dicsőséget. Mi is Istennek adjuk a dicsőséget, nem magunknak, nem magunkkal dicsekszünk.

Látom a dicsekvő keresztényeket, hogy én mit csináltam, én mit értem el és osztják meg a Facebookon. Engem hányan néztek meg a YouTube-on, meg egyéb ilyen dolgok. Hogyan dicsőül meg ebben az Úr? Nem magunkkal dicsekszünk, a Krisztust hirdetjük. Minden dicsőséget és minden hálát neki adunk, mert Ő adja az erőt a meggazdagodáshoz, Ő adja a gyógyulást, Ő adja a szabadulást. Ez nem jelenti azt, hogy nekünk nem kell megtenni a helyes dolgokat. Az egészségünk megőrzésére is, a föld megőrzésére, a föld megtartására is erőfeszítést kell fordítani, mert meg lesz támadva az egészséged. Az Úr meggyógyított, nem tudom, hányszor, lehet, hogy csak egyszer, lehet, hogy még hitben állsz, hogy a gyógyulás jöjjön, de az egészséged folyamatos támadásnak lesz kitéve. A testünk folyamatosan használandó és folyamatosan hitben kell lennünk. Nekünk kell odafigyelni arra, hogy fenntartsuk azt az állapotot.

A mannát mindennap gyűjteniük kellett, mindennap enniük kellett ott a pusztában is. A fűjéssel való jóllakást is mértékkel kellett volna kezelni. Utólag, amit kellett volna, már kár beszélni, de a Biblia leírta a mi tanulságunkra, hogy tanuljunk belőle. Valaki mondta egyszer és nagy igaza van, hogy az életünk túl rövid ahhoz, hogy minden hibát magunk kövessünk el, ezért kell tanulni másokéból. Itt írja az Írás.

Isten mindent elkészített, a népnek mégis engedelmeskednie, hinnie és cselekednie kellett, hogy az áldás megmaradjon. Mit mond a Jakab levél? A hit cselekedetek nélkül halott. Tehát meg kell tennünk a helyes dolgokat ahhoz, hogy jó eredményre jussunk. Sokaknak az a helytelen hite, hogy majd Isten fogja helyette megcsinálni. Nem! Isten már mindent elvégzett, mindent nekünk adott, de a földünket nekünk kell megtartani, nekünk kell teljesen birtokba venni. Sokadára mondom, hogy nekünk kell kiűzni az ellenségeinket. Az anyagi életünkben, az egészségi állapotunkból, sokat tehetünk azért, hogy jó állapotban maradjunk, akár idős korban is. Ez lenne a normális állapot. A megoldás megváltás, gyógyulás, bőség. Felolvastam az előbb ezt az Igéből.

Isten része teljes és tökéletes, a mi részünk hit által elfoglalni és megélni. Személyes felelősségünk van ebben az újszövetségben is. Sokan azt hiszik, ha egyszer elfogadták Jézust, akkor minden mást automatikusan elvégez helyettünk. Ez egy teljesen téves hit! Azonban az Újszövetség hangsúlyozza a hívő aktív részvételét. Neked kell hűségesnek lenned, neked kell elmenni dolgozni, neked kell pénzügyekben azokat a dolgokat megtenned, amit Isten mondott és Őt helyezzük az első helyre minden területen. Nekünk kell az egészséges életmódot választanunk, fenn kell tartanunk Isten templomát.

Ezt az emberek megteszik az autójukkal, abban is olajat cserélnek, meg nem tudom, mennyit költenek az emberek az autójukra, saját testével pedig néha nem foglalkozik az ember egyáltalán. Igen, ennek a fizikai testnek vannak szükségei, vannak igényei és kérj Istentől bölcsességet, hogy mi az, amit tegyél és mi az, amit ne tegyél. Ezt én nem tudom neked megmondani.

Jakab 2,17.

17. Azonképpen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, meghalt önmagában.

Jakab 1,22.

22. Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

Ha rossz a hitünk, akkor egyszerűen becsapjuk magunkat. Jézus mindent kifizetett a hívőnek, de fel kell kelnie és járnia kell a megnyert úton. Amit a Krisztus keresztségével nyertünk. A gyógyulás a miénk, de meg kell tartani. Az Úr Jézus a testén hordozott minden betegségünket, de a gyógyulás megélése, a fenntartása aktív hitet kíván naponta.

Reggel fölkelünk és az imakönyvvvel kezdjük. Aztán Dórika mondja, hogy ezt vedd be, meg ezt idd meg. Miért? Mert az jó neked, kész. Megisszuk a vitaminokat, meg amiket kell, igyekszünk mozogni. Ezt mindenkinek meg kell tenni, kinek-kinek a maga dolgát. Vannak itt, akik már érettebb korban vannak és naponta tornáznak például. Ismerünk itt olyanokat, akik tényleg foglalkoznak a fizikai testükkel és jó állapotban vannak, hisznek az Úrban is és imádkoznak és az Úr velük van. Fel kell hagyni a rossz szokásokkal, táplálkozni, mozogni, gondoskodni magadról. Ez hozzátartozik.

A másik dolog a stressz kérdése. Ez is egy olyan dolog, hogy ahol emberek vannak, ott nem mindig rózsás a helyzet. Egyikünk sem tökéletes és bizony vannak súrlódások, nagyon sok bajt okoz a stressz. Iszonyú sok kárt tudunk okozni magunknak. El kell nyernünk Isten békességét, hogy nagyon gyorsan le tudjuk tenni a stresszt. A Biblia mondja, a Filippi levélben olvashatjuk, hogy semmi felől ne aggódalmaskodjunk, mert majd Isten gondoskodik rólunk. Az aggódalmaskodásával senki nem növelheti meg a természet még egy arasszal sem, ezt Jézus mondta. Amikor azt mondja a Biblia, hogy ne aggódalmaskodj, akkor azt úgy is fordíthatnánk, hogy ne stresszelj. Miért mondja Jézus, hogy ne stresszelj, ne aggódalmaskodj? Mert Isten pontosan tudja, hogy hogyan teremtette meg a testedet. Tudja, hogy a stressz olyan folyamatokat indít meg, ami fizikai megbetegedéshez is vezethet. Le kell nyugodni néha, nem néha, sokszor le kell nyugodni, Istennel időt kell tölteni, másrészt időt kell tölteni Istennel. Nem kell az embernek minden apróságon fölhúznia magát. Mondom én, közben én is néha felhúzó magam.

Mindenkinek dolgoznia kell saját magán. Ez mindenkinek egyformán nem kis kihívás, de ha ezt megtesszük, akkor nagyon sokat tudunk hozzátenni a saját jólétünkhöz, hogy tényleg birtokoljuk azt a földet, amit Isten nekünk adott és ne pazaroljuk el, ne kótyavetyéljük el azt, amit Isten adott nekünk, hanem tényleg éljük meg a hitünket és lássa meg rajtunk a világ, hogy tényleg rendben vagyunk.

Így működik ez. Isten nem helyettünk dolgozik, hanem erőt ad a meggazdagodáshoz. Neked kell kérni Istentől, ha egy vállalkozást indítasz például, hogy merre menjek, hogy menjek. Kérni kell Istentől bizonyosságot. Ahogy segített Ábrahámnak a vállalkozásában, ahogy segített Jákobnak, hogy felépítse. De ha alkalmazottként tevékenykedsz valahol, mint József is Potifár házában, Istent az nem akadályozza meg abban, hogy meg tudja áldani a munkahelyedet is, ahol dolgozol és téged is meg tudjon áldani és tudjon neked egy kiváló ellátást adni. Isten adja a gyarapodást, Ő adja az egészséget. Nem várhatjuk, hogy csodát tegyen ott, ahol a mi felelősségünkre bízta a dolgokat. Tehát a Szent Szellem templomát ápolni kell és nem pusztítani.

A hit és a cselekedet, a kettő együtt hoz eredményt. Nem elég hinni, hanem a hitnek cselekedetekben kell megnyilvánulni. Meg kell cselekedni, mert különben cselekedet nélkül halott a hit, mint Jakabtól már olvastuk. Isten már minden szükségletünkről gondoskodott, de a birtokba vétel mindig cselekvő hitet kíván. Ezt írja a Biblia. Az Efézus 1,3-at nagyon jól ismeritek, hogy mi már áldottak vagyunk.

Efézus 1,3.

3. Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban,

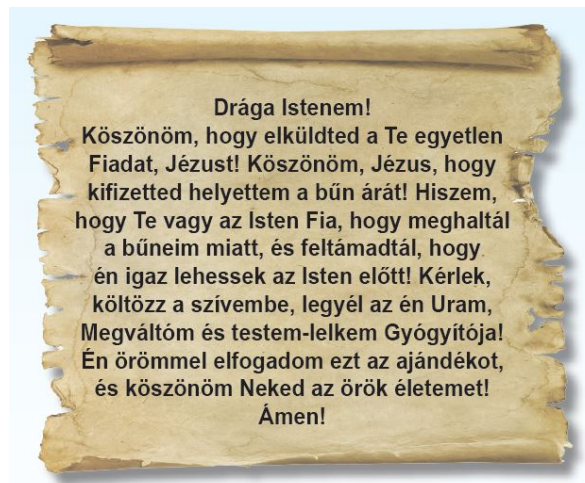
A szellemi áldással. Ezt nekünk manifesztálni kell a fizikai világunkba és ehhez ezek a gyakorlati lépések elengedhetetlenek. Sokszor az ember azt gondolná, hogy ezt mindenki tudja, de nem tudja mindenki, mert mindenkinek meg kell tanulnia, mindenkinek el kell indulni, lehet, hogy most dőcög valahol a szekér, de valamivel el kell kezdeni. A leghosszabb út is az első lépéssel kezdődik. Kezdd el ma és meg fogod látni, hogy lesz eredménye. Apró lépéseket kell tenni. Ha mondjuk, valaki túleszi magát állandóan, akkor kezd ott, hogy csak egy kicsivel eszel kevesebbet és akkor folyamatosan lehet ezt valahogy koordinálni. Persze nem mindig sikerül.

Szóval nem könnyű dolgok ezek, én tudom, de akkor is meg kell tenni. Néha elfog a szent irigység, amikor valaki jó karcsú és nem kell különösebb erőfeszítéseket tennie érte. Nem tudom, hogy miért van ez így, de van, akinek viszont épp azért kell megfeszítenie a hústestét, hogy egy kicsivel többet egyen, vagy valahogy jobban összeszedje magát, ne legyen alultáplált. Tehát mindenkinek megvan a kihívása és a lényeg az, hogy ez nem fog változni, ez addig lesz így itt a földön, amíg itt élünk, amíg haza nem megyünk a mennybe. Utána már, hála Istennek, ezzel nem kell foglalkozni. Onnantól kezdve már ezt a részét tényleg teljesen Isten fogja végezni.

Lehet, hogy ma ez az üzenet egy kicsit rendhagyóbb volt, nem a megszokott, de erről kell tudnunk. Szeretné Isten, hogy tényleg úgy éljük meg a hitünket, hogy mindaz, amit Ő megszerzett a kereszten, azt kimaxoljuk, ahogy ezt ma divatos, kortárs kifejezéssel szokták mondani az emberek, hogy amit Isten adott, azt valóban vegyük birtokba és élvezzük. Az örökségünkbe lépünk be és ne engedjük az ellenségnek ott sok teret!

Köszönöm a figyelmet! Köszönjük az Úr Igéjét! Most azért imádkozunk, hogy az Úr adjon erőt a megvalósításhoz mindannyiunknak. Köszönjük az Ő kegyelmét!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com